Ч. 193. Неділя 8 вересня (26 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про віденьскі конференциї. — Наради клюбів соймових. — Клопоти Туреччини.

Послїдне число „Дїла“ доносить, що др. Кость Левицкий виїхав був до Віденя яко відпоручник „Кравого Союза ревізийного“, щоби взяти участь в засїданю дирекциї і нарадах загальних зборів „Загального Союза австрийских хліборобских спілок у Відни“.

„Довідавши ся — пише „Дїло“ дальше— що президент міністрів ґр. Штірк на стілько подужав що відбуває з провідниками польского Кола і Намістником Галичини політичні конференциї, др. К. Левицкий удав ся 5 с. м. до президента міністрів, шоби зложити єму желаня з приводу повороту до здоровля і відбути політичну конференцию про справи біжучої полїтики, в першій мірі про справу виборчої реформи до галицкого сойму і про справу заложення українского унїверситету у Львові.

„В справі виборчої реформи др. К. Левицкий звернув увагу президента міністрів на те, що в сїй справі правительство повинно виступити в ролї посередника, бо инакше з уваги на великі ріжницї, які ділять інтересовані сторони, справа не рушить з мертвої точки наперед. На се ґр. Штірк відповів, що правительство живо інтересує ся сею справою і бажає в інтересї держави, краю і обох народів, які єго заселяють, довести єї як найскорше до користного полагодження. Найлїпший доказ доброї волї й заінтересованя правительства, — що намістник Галичини Бобржиньский має виступити в імени правительства як посередник і відбути конференциї з представниками обох народів краю, а потім заініционувати угодові переговори.

„Що до унїверситетскої справи др. К. Левицкий поінформував президента міністрів про україньске становище, кладучи головну вагу на те, що тут всяке junctim з справою соймової виборчої реформи є абсолютно недопустиме, та що формула цїсарского письма в унїверситетскій справі повинна бути полагоджена як найскорше незалежно від справи соймової виборчої реформи. У відповідь на се ґр. Штірк вияснив становище правительства, зазначуючи, що оно розуміє вагу унїверситетскої справи для нашого народу і старає ся єї найскорше полагодити. З окрема для уможливленя дальших переговорів у сїй справі правительство в найблизших днях предложить обом сторонам другу ним установлену формулу цїсарского письма, оперту на заяві, яку міністер просьвіти Гуссарек зложив перед вакациями в імени правительства в буджетовій комісиї.

Вчера відбували ся конференциї польских партий в справі соймової реформи виборчої. Лївиця і ґрупа польскої демократиї ухвалила слїдуючу резолюцию: „Клюб лївиці соймової і ґрупа парляментарна польскої демократиї зібрані 6 вересня у Львові признають однодушно безпроволочне переведенє соймової реформи виборчої за конечність полїтики народної і суспільної. За шкідливі для народу і для суспільности наслідки евентуальної дальшої проволоки мусить спасти одвічальність на ті чинники полїтичні, котрі зі взглядів партийних чи клясових утрудняли би безпроволочне залагодженє реформи виборчої.

Бажаючи утворити услівя тревалого спокійнїйшого сожитя обох народів затверджують зібрані клюби заяву зложену репрезентантом клюбу лївиці соймової на послїднім засїданю комісиї для реформи виборчої в справі процентового відношення мандатів руских і польских а заразом заявляють ся за системою одномандатових округів виборчих.

О скілько компромісовий проект реформи виборчої, уложений польскою партиєю, мав би в дальших переговорах бути змінений, зібрані вже тепер, застерігають ся з цілою вагою, що зміни ті мусїли би числити ся в повній мірі з ростучим народним суспільним, господарским і культурним значінєм міст а також з поступаючою демократизациєю краю.

Клюб лївиці соймової поручає своїй президиї, щоби після повисших вказівок ужила

---

21)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Місце страху і веселости.

Перед париским ратушем, що відзначає ся своїми блискучими золотими лицарями, монументальними коминами і павільонами зі стрімкими дахами, тягне ся велика асфальтова площа, обсаджена деревами. На полудне від неї видко притуплені, без бань вежі, положеної на острові Сіте по другім боцї ріки Секвани, церкви Нотр Дам, та остров Ст. Люй, котрого доми визирають з помежи високих вязів. Площа ся називає ся тепер „площею ратушевою“ (Place de l'Hôtel de Ville) а давнїйше називали єї площею де Ґрев (площею побережа) від того, що ріка не мала як тепер обмурованих берегів а досить стрімке побереже спадало в долину аж досамої ріки. Отся площа згадує ся в історії Парижа дуже часто, бо тут або відбували ся веселі забави, на котрих вино плило струями або була видовищем страшних сцен, підчас котрих плила струями людска кров.

Площа ся відзначала ся давними часами великим рухом на ній і великою нечистотою а довкола неї тягнули ся вузкі і горбаті улички. Над самим берегом продавано вино і вуголь; купцї і служба сувались тут між возами і бочками та купами вугля і дерева. Висша часть сего побережа була відділена від низшої спершу частоколом а пізнїйше муром і називала ся площею канонів, бо тут артилерия при торжественних на годах давала сальви. В музею Керневале знаходять ся ще до нинї олїйні образи представляючі вірно вид сеї площі. Розпоряджене Кароля IX. приказало було в 1563 р. докладне очищене сеї площі а то задля того, що болото і смірд не дозваляли чужим людем подивляти як слїд ратуш. Приказ той повторювано опісля частїйше.

Заким ще поставлено „Новий міст“, котрий ще й до нинї так називає ся, хоч стоїть вже яких триста лїт з горою, була площа Ґрев місцем збору всїляких неробів і дармоїдів, жебраків і волоцюгів та фаринників і линвосоків. Тут збирали ся також робітники, що не мали роботи а вистоюючи на підсїнах домів жебрали наставляючи руки до прохожих.

З публичних торжеств, які відбували ся на сїй площі, було особливо характеристичне для середновічних звичаїв т. зв. Іванове сьвято. По серединї площі закопувано високезний стовп, з котрого виставало богато бічних бальків. Тоті бальки були пообвивані ґірляндами рож та украшені вінїями а поміж ними висї ли вязанки соломи і ріща. Крім того вішано на тім стовпі зелїзний кіш а в нім два тузини, отже 24 котів, до котрих при якійсь особлиїй нагоді додавано ще й одного лиса. Серед звуків труб приїзджала королївска пара, начальник купецтва подавав королеви запалений восковий смолоскип а король підпалював власноручно костир а радість і веселість ставала найбільша, коли огонь діставав аж до коша з котами і бідні зьвірята зі страху і болю зачали страшно кидати ся і мявкати. Товпа реготала ся, викрикувала і плескала в долоні і так заглушувала мявкане бідних зьвірят. Коли ціле дерево згоріло, заходив король до ратуша, де єго приймали всїлякими солодощами, як конфітурами, тортами і тїсточками в формі королївских гербів. Тимчасом нарід забирав з гранї по вуглику та заносив єго домів в тім переконаню, що такий вуглик охоронить єго від всякого нещастя і чарів. Требаж знати, що тоті бідні зьвірята, котрі на сїм торжестві грали так сумну але головну ролю, представляли собою чарівників і чарівниці. Та й коти жожуть жалувати ся на утрачений рай: колись в стародавнім Єгиптї, коли підчас пожежі згорів якийсь кіт, то єго властитель носив по нїм жалобу і на знак жалю голив собі голову.

В роцї 1427 перервала таке торжество ріка Секвана, котра під ту пору нагло була сильно прибула і вилляла. Бурмістр і радні з повіваючими лентами на рамени пустились втїкати до ратуша а вода залила огонь. Людвик

всіх средств в цїли безпроволочного переведеня реформи виборчої.

На засїданю клюбу людовцїв висказано ся за одномандатовими округами а против лученя справи реформи виборчої зі справою реформи громадскої і повітової; наконець за такою нетрифікациєю, котра би при більшости $^3/_4$ присутних обнимала $^2/_3$ голосів. В резолюциї за основу розкладу мандатів межи куриї і народности признано: а) не переступати відношеня 26·4 процент мандатів для Русинів приняте в ординациї виборчій до Ради державної, опертій на загальнім праві голосованя; — б) установити в куриї сільскій таке відношенє що до розділу скількости мандатів межи Поляків а Русинів, яке виходить з відношеня скількости осіб і суми оплачуваних податків; — в) можливе підвисшенє теперішного відношеня мандатів сїльских до загальної скількости мандатів.

Дальше відбули ся засїданя клюбу народних демократів під проводом дра Ґломбіньского і клюбу центра під проводом кн. В. Чарторийского а вечером о 9 год. конференция представителїв клюбу демократичного і людовцїв у п. Намістника. Конференция ся тревала три години. „Gaz. Poranna" помістила о нїй слїдуючий комунікат: „Представителї клюбу демократичного і партиї людової предложили бажаня своїх клюбів Намістникови в тій цїли, щоби їх закомунікував иншим клюбам соймовим".

З Парижа доносять, що з Софії наспіли непокоячі вісти. Говорять, що мобілїзация єсть неуникнена, скоро правительство турецке не поробить в македоньскій справі успішних кроків

До всїляких инших клопотів Туреччини причинило ся тепер ще й повстанє в Єменї. Турецке міністерство війни оголошує, що 22 серпня відбула ся у вілєтї Ємен коло Санаа кільканайцатигодинна битва межи турецким войском а повстанцями. Згинуло 150 повстанців а 300 було ранених. По сторонї турецкого войска погибло 51 вояків.

Новинки.

Львів, 7 вересня 1912.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув вчера з Відня до Львова.

— **Перенесеня.** Президент галицкої дирекциї почт і телеграфів переніс почтмайстра Маркиля Филиповича із Щуцїна до Пістиня.

— **Устні іспити зрілости** в учительских семинариях зачнуть са в осїннім речинци с. р. як слїдує: а) в мужеских семінариях: у Львові, в Самборі, Сокали, Станиславові і Тернополи дня 23 вересня, в Старім Санчи 25 вер., а в Заліщиках 2 жовтня; б) в жіночих семінариях: у Львові 12, а в Перемишли 23 вересня; в) в жіночій приватнїй семінариї з правом прилюдности в Тернополї, дня 2 жовтня. — Речинцї письменних іспитів визначать дирекциї поодиноких заведень.

— **З зелїзницї.** Дня 1 вересня с. р. отворено пристанок Крогулець, положений поміж стациями Копичинцї і Васильківцї для руху особового і пакункового. Білєти їзди видає ся в пристанку а належитість за пакунки побирає ся в дорозї доплати.

— **З салї судової.** Перед львівским судом ставали онтгди Ілько Боднарчук і Мих. Островский обжаловані о крадіж 10.270 К, доконану перед кількома місяцями на шкоду адвоката дра Морґенрота. Вкрадені гроші відобрано тодї в цїлости. По переведеній розправі трибунал засудив Боднарчука на 4 роки тяжкої вязницї а Островского увільнив від вини і кари.

— **Краєва Рада шкільна** надала учительскі посади в середних школах: о. Ос. Мартинкову, гр. к. кат. нар. шк. з Калуша в ґімназиї в Городку к. Львова; заступниками учителїв: Фр. Любасову з II. ґімн. (пол.) в Тернополи тамже; Ів. Соляковм з ґімн. в Перемишли на Засаню у філїї ґімн. в Самборі; Стан. Котовичеви з ґімн. в Сяноцї в ґімн. в Товмачи; о. другу Ів. Фіґолеви з рус. ґімн. в Коломиї до рускої ґімн. в Станиславові; Петр. Карманьскому з філїї ак. ґімн. у Львові до рус. ґімн. в Тернополи; Стан. Евстахевичеви з філїї IV. ґімн. у Львові в ґімн. в Золочеві. Краєва Рада шкільна іменувала заступниками учителїв: о. Зен. Тарнавского в VIII. ґімн. у Львові; Владисл. Тутка в ґімн. в Перемишли на Засаню і Вол. Кузьмовича і Ів. Крипякевича у філїї ак. ґімн. у Львові; Вол. Білиньского в рус. ґімн. в Перемишли; Ед. Екерта в ґімн. в Самборі (гол. завед.); Влад. Біберовича в пол. ґімн. в Тернополи; Марц. Краєвского, Руд. Николайчука і Стеф. Юзву в II. пол. ґімн. в Тернополи; Людв. Кіту в ґімн. в Бучачи; Мар. Бєлявку в ґімн. в Камінцї струмиловій; Влад. Сухціца і Мацюжиньского в ґімназиї в Бродах; — перенесла заступників учителїв в середних школах: Ів. Сметаньского з філїї ак. ґімн. у Львові до руск. ґімн. в Перемишли; Зен. Кеффермілєра з ґімн. в Бережанах до ґімн. в Бучачи; Ос. Добрудзкого з реаль. ґімн. в Ланцутї до ґімн. в Бережанах; Мих. Ростковича з рускої ґімназиї в Перемишли до рус. ґімн. в Коломиї; Вол. Сологуба з ґімн. в Камінцї струм. до рус. ґімн. в Станиславові; Викт. Петрикевича з рус. ґімн. в Тернополи до ґімн. в Сяноцї.

— **Фальшиві 20-сотикові монети** появили ся в обігу в Перемишли. Гроші ті можна легко розпізнати, бо они зроблені з олова, суть

XIV. в противности до своїх попередників був лиш раз на такім торжестві а Людвик XI. вже анї разу не показав ся і так торжество се стратило з часом своє значінє аж остаточно революция єго таки зовсїм скасувала.

Але свою властиву славу завдячує площа Ґрев тій обставинї, що тут трачено людий публично і то не всїх однаково але кождого засудженого на свій лад після того як за яку провину. Чарівників і еретиків палено живцем на кострі, звичайних злочинцїв вішано і тортуровано на всїлякі способи, знатним людем з цїлою почестию відрубано голови а фальшівників гроший варено живцем.

За короля Франца I., коли то настала була велика нетерпимість релїґійна, палено протестантів живцем але не від разу лиш поволи в той спосіб, що придумано якусь вішалку за помочию котрої їх то спускано в полумінь то знов підношено до гори, щоби они так поволи пекли ся. За Франца I. настала також на площи Ґрев назва „горячка Сен Валїєра". Сен-Валїє був командантом прибочної ґвардиї і відзначив ся був в битві під Маріняно. Єго підозрівали о якусь зраду і остаточно засудили на смерть. Коли він вже клячав і наставив голову, щоби єму єї відрубали, оповіщено єму, що король єго помилував. Від тої пори через цїле житє мав він якусь нервову дрож, котру називано „горячкою Сен-Валїєра".

До інтересних жертв площі Ґрев належать також Елєонора Ґаліґє, котру страчено в 1617 р., насамперед відрубано їй голову а відтак спалено. Она була донькою прачки а молочною сестрою будучої французскої королевої Мариї з Медічі. Погана з лиця, карличка темної краски тіла з несамовитими очима, що сьвітили ся мов грань з пекла, мала она велику силу духа а ставши поковною королевої, робила з нею, що хотїла, уміла приєднати собі одного з найперших дбораків, Кончінї, і віддала ся за него. Той Кончінї став опісля таким достойником, що мав аж 2 міліони франків платнї. По убитю того Кончінї, обжаловано Елєонору о участь в заговорі против Генриха IV. і о чарівництво. Між иншим ще й то почислили їй за злочин, що она, коли єї болїла голова, радила ся якогось жидівского лїкаря і за єго радою прикладала до голови сьвіжо зарізаного когута, що значить приносити жертву злим духам. Елєонора ще й сама була хвилями того переконаня, що єї чорт опанував. Отже тота женщина, що пізнала житє в найнизших і найвисших верствах суспільности не з великим жалем і страхом розпрощала ся з житєм, коли кат їй відрубав голову.

Ще більше ославленою єсть маркіза де Бренвільєр, котрої хороша головка з лагідними синими очима, білим личком і брунявими косами злетїла на площу Ґрев. Она отроїла крім инших людий свого рідного батька і свою рідню матір, щоби забрати по них все родинне майно. Коли на тортурах признала ся до злочину, мусїла насамперед публично відбути покуту в той спосіб, що єї зі стричком на шиї тягнули босу аж перед церков Нотр Дам. Маркіза де Севіне славна із своїх листів, писаних до доньки писала в однім з них: „Бренвільє єсть вже у воздусї, єї бідне мале тїло вкинули по страченю у великий огонь а попіл пустили з вітрами; так отже і ми єї надихаємо ся з нею трохи охоти до троєня". Маркіза де Севіне нїби собі жартувала а таки правду сказала, бо тота Бренвільє стала нїби взірцем для високих кругів французскої суспільности у котрих „порошок на спадщину" увийшов був з тої пори в моду і котрий майже вже публично продавано.

В 1721 р. погиб тут на тортурах злодюга і розбишака Картуш, котрий ще до нинїшнього дня жиє в памяти Парижан а став ся героєм ріжних драхтивих повістий і оповідань.

Між тими злої слави людьми знайшов ся і ґраф Ляллї-Толлєндаль, котрий став ся мучеником поганої системи правлїня, а котрому в 1766 р. на сїй площи відрубали голову. Ляллї Толлєндаль був ґубернатором у східній Індиї і там не мало пошкодив Анґлійцям але на конець мусів їм піддати ся на ласку і не ласку. Яко вязень Анґлїйцїв довідав ся він, що єго на француским дворі уважають за зрадника; діставши відпустку на слово чести, поїхав він до Франциї, щоби там оправдати ся. По тайній розправі засуджено єго на смерть. Тодї старий борець вказав на свої близни і своє сиве волосє та сказав: Отже то заплата за 55 лїт служби! Перед страченєм заткали ще єму рот, щоби він ще із шафоту не крикнув публично, що він невинний, як то пізнїйше при ревізиї процесу виразно признано.

Але вже найстрашнїйше і найбільше зьвірске зі всїх було страченє на площи Ґрев божевільного фанатика Дамієна, котрий виконав замах на короля Людвика XV, причім нужденому королеви ледви скіру трохи задрапав. „Буде тяжка днина" замуркотів Даміян, коли єму прочитали довжезний вирок. На другий день вивели єго на площу Ґрев і там насамперед в огни із сірки спалили праву руку, що держала штилєт. Відтак розрізали єму рамена і уда та капали в рани розтопленого олова і наливали кипячого олію. Даміен зносив твердо ті муки а з уст єго дались почути лиш слова: Боже, дай менї терпеливости і сили.

Відтак розпочалось чвертованє. Запрягли 4 конї, котрі мали єго розірвати, але ті не могли. Тодї запрягли аж шість коний до рук і ніг, щоби їх повиривали, подібно як то зроблено також і на сїй площи Равеляковм, котрий убив короля Генриха IV. Але й шість коний не могли єго розірвати. Тодї вже й катови було того за богато і він просив, щоби єму позволили попрорізувати мязи. Але пани і панї з королївского двору, котрі тому придивляли ся, не хотїли на то призволити. Аж коли вже зачинало змеркати ся позволено катови попрорізувати найсильнїйші мязи і аж тодї розірвали конї Дамієна на 4 части і він погиб.

То діяло ся в 1757 р. і на то все дивилась з як найбільшим вдоволенєм сама найвисша аристократия, люди, що уважали себе за найвисше образованих і найлїпше вихованих. Розбишацка пристрасть відозвала ся навіть і у тих великодушних дам, що то сумували по смерти канарка і складали поезиї на єго спомин. Нинї вже не шибениця, не костер анї не тортури ваблять Парижан на давну площу Ґрев, нинї біжать они на площу перед ратушем, щоби побачити бодай пера на капелюсї льокая, що сидить на каритї якогось монарха, котрий складає візиту радним міста.

(Дальше буде).

мягкі і пишуть а крім того береги їх не суть карбовані. Коли такий гріш пробовати на голос, то він бренить трохи инакше як звичайні ніклеві монети.

— **Значна крадїж.** До головної трафіки в Збаражи вломили ся в ночи з понедїлка на второк злодії а розбивши зелїзну касу забрали всю готївку яка там була і значний запас стемплїв і значків почтових. Шкода виносить кілька сот корон.

— **Знайшов — сокиру під лавкою.** На ул. Жовківскій добачив поліцаян якогось хлопака, котрий перечисляв більшу скількість банкнотів. Капраль, чоловік цїкавий, придержав хлопця і привів на інспекцию поліциї. Тут подав хлопець, що називає ся Антін Ліпман і єсть в терміні у різницкого майстра Червця. Що до гроший то казав, що знайшов їх і перечисляв бо хотїв зложити на поліциї. Тимчасом зголосила ся на поліцию єго майстрова і подала, що Ліпман вкрав їй з дому 320 кор. З того видав вже 38 кор., бо при нїм знайдено вже лиш 282 кор. Ліпман повандрував до арешту.

— **Пригода з войсковим бальоном.** В Еркенї на Угорщинї де відбувають ся вправи артилериї, прийшло сими днями до великої катастрофи. В теперішних маневрах на Угорщинї мало взяти участь також кілька войскових бальонів. Один з тих бальонів мав вже відлетїти і в ґондолї сидїв вже поручник Нічдирфер а кількох артилеристів держали бальон за шрури. Нараз звіяв ся сильний вихор і вхопив бальон та підніс в гору а з ним і кількох артилеристів. Коли бальон підлетїв в гору на яких 7 метрів, кількох артелеристів пустило ся шнурів і впало на землю. Бальон тодї став лекший і тим лекше полетїв в гору а з ним і трох артилеристів, котрі ще держали ся шнурів. По кількох годинах бальон спустив ся коло села Ляйош Ністе на землю. Поручник Нічдирфер запитаний, що стало ся з артилеристами сказав, що не знав нїчого, бо їх не видїв і не знав навіть, що то вихор вхопив бальон. Двох артилеристів знайдено вечером страшно покалїчених зависших на деревах в лїсї а третого годї було відшукати. Нема сумнїву, що і той погиб.

— **Шпигун чи монах.** До вязниці окружного суду в Тернополи відставлено оногди якогось дуже підозріного чоловіка, убраного в одяг монаха. Зізнав він, що зове ся Віктор Евден і оповідає про свою минувшину фантастичні історії. Каже, що є монахом одного з київских монастирів. З Києва виїхав вже давнїйше, був довший час в Палестинї а відтак в Хорватиї. Там пробував якийсь час у вязници. Звідтам перенїс ся до Галичини і опинив ся аж в Підволочисках, де знов арештовано єго під замітом шпигуньства для Росиї.

— **Нещасливі пригоди.** На майстра каменярского Атаназия Буяновского, лїт 47, звалила ся вчера тяжка камінна плита і зломила єму ліву ногу. Поготівля ратункова відставила Буяновского до шпиталю. — Станислав Зайончковский, муляр, лїт 28, занятий на будові при ул. Сикстуській, впав з руштованя II. поверха і потовк ся дуже тяжко. Поготівля ратункова подавши єму першої помочи, відставила до шпиталю. Стан нещасливого єсть дуже грізний.

Цїна збіжа у Львові.

дня 6-го вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·40	до	10·70
Жито	8·80	„	9·—
Овес	8·50	„	8·70
Ячмінь пашний	8·40	„	8·80
Ячмінь броварний	9·—	„	9·50
Ріпак	16·—	„	16·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10·50	„	11·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	75·—
Конюшина біла	90·—	„	102·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Телеґрами.

Відень 7 вересня. „Corr. Wilhelm“ доносить, що Цїсар дня 8 с. м. переносить ся з Ішля на постійний побут до Шенбруна.

Ішль 7 вересня. Поміщена в деяких заграничних ґазетах чутка о відроченю виїзду цїсаря з Ішль єсть зовсїм видумана. Цїсар почуває ся зовсїм здоровим і як було перед кількома днями заповіджено, виїзджає в недїлю дня 8 с. м. з Ішля до Відня.

Відень 7 вересня. Нинї розпочали ся тут наради з'їзду кандидатів адвокатских з цїлої Австриї. В нарадах беруть участь представителї міністерства справедливости і богато послів.

Берно 7 вересня. Вчера о 9·20 год. вечером поїхав цїсар Вільгельм на зелїзницю Униці, котрими їхав, були ілюміновані а товпи публики підносили оклики в честь цїсаря. На двірци перейшовши перед фронтом почетної компанії попращав ся цїсар устисненем руки з президентом союза, радними союзними, з нїмецким послом і прочими. О год. 9·35 рушив двірский поїзд через Цїрих до Шафгавзен, де станув о год. 2·15 в ночи і позістав на двірци до год. 7·45 рано. Коли цїсар опустив швайцарску землю дано 22 вистрілів з пушок.

Париж 7 вересня. До Аґ. Гаваса доносять з Казаблянки під датою 6 с. м., що войска вислані до Маракеш мають станути під містом.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попереднього дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·52 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30** **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, **9·55**, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

Хто бажає

ГОДИННИКА

?даром?

Щоби наші знамениті кишеневі годинники зробити скрізь знаними, розділяємо після певного способу 5000 годинників даром. Пришліть Вашу докладну адресу тільки на переписнім листку до Uhren Fabrik Jak. König, Wien III/2 Postamt 45, Fach 125.

Виноград

курацийний і столовий, найделїкатнїйші ягоди, дуже великі, солодкі, сьвіжо рвані 5 кл. 3 К 50 с.
Яблока столові і груші „Кайзербери“ 5 кл. 3 К.
Мід пчільний натуральний 5 кл. 7 К 50 с., доставляє
И. Перльмутер, Versecz N. 15.

Містове Бюро зелізниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білети на всї зелїзниції в краю і за границею.

Товариство для винайму

піль і господарств

в Оломуцу

Стоваришене зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і висше, як також зголошеня о винаймлене господарств.

Удїли членів по 100 К.

Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долїшний Ринок ч. 17.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.